

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

STOCKHOLM, MOTIV FRÅN DJURGÅRDEN. — FOTO. F. SVANTESSON, STOCKHOLM.

15:DE ÅRG.

DEN 15 FEBRUARI 1914.

N:O 20

Foto Dahlgren, Upsala

Utsk: Bengt Silfverparre.

H. Daniel

Inom den närmaste framtiden äger val rum för upprättande af förslag till återbesättande af den lediga ärkebiskopsstolen. Därvid äger till skillnad från andra biskopsval det förhållandet rum, att även alla domkapitel i riket "hafva sina röster". Genom häfd tillämpas detta så, att Uppsala stifts prästerskap anses tillsamman äga en röst och hvarje domkapitel och det med domkapitlen likställda Stockholms större akademiska konsistoriet även med en röst bidrager till slutresultatet på grund af ärkebiskopens ställning som prokanslär. Inalles afgifvas sålunda af skilda valkorporationer sammanlagdt 16 röster. Det är gifvetvis vid sådant förhållande synnerligen svårt att förutsäga, huru det blifvande ärkebiskopsvalet kommer att utfalla. Men då k. m:t vid utnämningen kan förutsättas taga den största hänsyn å ena sidan till stiftets prästerskap, å den andra till universitetets önskningsar kan det på grund af de profval som verkställes med ganska stor sannolikhet förutsägas, att de män, mellan hvilka det slutliga afgörandet kommer att stå, blifva biskop Hj. Danell i Skara och prof. Nathan Söderblom i Uppsala. Hvilkendera af dem det än blir, som beklädes med svenska kyrkans högsta värdighet — den förtjänte stiftschefen eller den världsberömda vetenskapsmannen — kan det sägas, att det blifver ett lyckligt val. Då prof. Söderbloms bild och biografi förut varit införda i H. S. D., införa vi i detta nummer biskop Danells.

Hjalmar Danell är till börden östgöte. Han är nämligen född i Sund i Östergötland den 3 januari 1860, son till sedermera kyrkoherden i Vesterlösa Isak Danell och hans maka Josefine Amanda Peterson. Efter att ha genomgått Norrköpings högre allmänna läroverk aflade han mogenhetsexamen därtädes 1878 och blef samma år student i Uppsala. Efter fil.-kand.-examen 1882 ägnade han sig åt teologiska studier, vardt 1891 teologie kandidat och prästvigdes vid julen samma år i Linköping. Redan dessförinnan hade han utöfvat ett ganska omfattande författarskap i Teologisk Tidskrift. Nu samlade han sig till ett disputationsarbete, "Albrecht Ritschls lära om synden", och förordnades med anledning häraf 1891 till docent i dogmatik och moralteologi vid Uppsala universitet. Följande år vardt han tillika ombudsman och sekreterare hos svenska kyrkans missionsstyrelse och forftor att bekläda denna tjänst, tills han 1897 utnämndes till innehafvare af e. o. professuren i dogmatik och moralteologi i Uppsala samt till kyrkoherde i det därmed förenade Hagby och Ramsta församlingars pastorat. År 1905 uppfördes han så på förslag till biskops-embetet i Skara stift och utnämndes till dess innehafvare.

Danell var då en bland prästerskapet i hela vårt land känd personlighet. Från 1895 hade han nämligen tllsamman med Rob. Sundelin, F. A. Johansson och Oscar Quensel begynnnt utgifvandet af Kyrklig Tidskrift och i densamma utöfvat en betydande författarverksamhet särskildt som litteraturgranskare. På samma gång som han i motsats mot den äldre Uppsala-skolan häfdade en moderniserad teologisk vetenskap, trädde han härunder i skarpt framhållen motsats mot hvad man plägar sammanfatta under benämningen den moderna teologien. Hans program kunde väl sammanfattas ungefär på samma sätt som den nämnda tidskriftens, om hvilken redaktionen i dess första häfte uttalade: "Till sin hufvuduppgift vill hon göra att, i motsats till såväl en falsk konservatism som en falsk liberalism, söka befrämja och understödja en sund, organisk utveckling på det kyrkliga lifvets

alla områden. Särskildt vill hon, med öppen blick för det goda, som finnes i olika teologiska och kyrkliga riktningar, verka för ett enhetligt, lifskraftigt församlingslif och den kyrkans själfständighet gent emot staten, som härför erfordras. I denna mening vill hon söka väcka ny kärlek till vår svenska folkkyrka och blifva ett enhetsband mellan alla hennes sanna vänner." Kortast kan Danells teologiska och kyrkopolitiska ståndpunkt sammanfattas i *positiv teologi och bredkyrka*.

Som biskop har Danell lagt i dagen ett utpräglat praktiskt kynne. De motioner han väckte vid 1908 års kyrkomöte afsågo sålunda så direkt praktiska reformer som anställandet af expeditjonsbiträde åt pastor i folkrikare pastorat och upphäfvandet af gällande bestämmelser om tillåtelse för barnaföderska att undandraga sig att uppgifva sitt namn. Under debatterna framhöll han bl. a., att vid det pågående reformarbetet på folkundervisningens område bestämmelser borde lämnas, hvarigenom kyrkans genom pastor utöfvade inflytande på och öfverinsående öfver kristendomsundervisningen i folkskolan bibehölles. När kyrkomötet hemställde om de s. k. konfirmationsfrågornas afskaffande, anmälde han sin reservation och han gjorde det även mot mötets bifall till ett kompromissyrkande, som framställdes af biskop Billing till förmån för folkskolebudgetens öfverflyttande från kyrkostämmorna till stads- eller kommunalfullmäktige. Varmt talade han däremot för upprättandet af en diakonistyrelse för svenska kyrkan och han hörde ock till dem, hvilka af hjärtat instämde i att vilja mottaga bibelkommissionens reviderade öfversättning af Nya testamentet såsom en synnerligen värdefull gåfva. Med synnerlig ifver talade han slutligen för en skrivelse från kyrkomötet till k. m:t om meddelande af sådana bestämmelser, att kyrkan med full effektivitet måtte kunna fullgöra "sitt laglikmätiga åliggande att leda kristendomsundervisningen och den religiösa fostran vid de allmänna läroverken". "Så mycket bör väl af oss erkännas, att när vi nämna den kristna kyrkan eller den kristna församlingen, då föres tanken på något som kommer ofvanifrån, men som söker fatta om människorna och folken. Det är sant, att staten omfattar vårt folk och att även kyrkan omfattar vårt folk i stort sedt. Men det strider icke mot det nu sagda, att den kristna kyrkan, den kristna församlingen är beteckningen för en makt ofvanifrån, som söker fatta om vårt folk. Men däraf åter följer, att man icke kan sätta likhetstecken mellan kyrka och stat, än mindre fatta saken så, att kyrkan lika väl som staten kan representeras t. ex. genom riksdagen. Kyrkan och staten, ja, de äro bundna samman genom sekelgamla, starka band i vårt land, men det gäller här liksom på alla områden, att om två skola hänga rätt tillsammans, skall man också skilja rätt dem emellan och icke blanda dem samman. — Den ena får icke undertrycka den andra. Ty ett sådant undertryckande kommer förr eller senare att betyda undertryckande af dem båda. Det är här i det nuvarande sammanhanget fråga om en fara, att kyrkan, församlingen skall undertryckas. Ty det är ett undertryckande af kyrkan med hänsyn till dess allra djupast liggande uppgifter, om denna kyrka eller församling icke får genom sina organ andligen nära och fostra sina barn".

Det anförda må vara nog som belysning af biskop Danells kyrkopolitiska ståndpunkt. Han är en konservativ man utan tvifvel, tillika en ärlig och rättfram man, framför allt kanske en *man*. Det är väl ock detta, som först och främst fört ärkestiftets valkorporationers blickar just på honom.

BONDETÅGET.

1 och 3 foto. H. S. D.; 2 Lamm, Stockholm.

Ktoché: Kem. A.-B. Bengt Sijversgarre, Sölm-Göb.

1. BONDETÅGETS BYRÅ. — 2. BOHUSLÄNNINGARNE I LIFGARDETS TILL HÄST KASERN. — 3. UPLÄNNINGARNE FÖRPLÄGAS Å NORRA LATINLÄROVERKETS GYMNASIKSAL.

Senare tider ha icke inrymt många moment af den räckvidd att de förtjäna räknas till de stora historiska händelserna i våra häfder. — Den 6 febr. 1914, Bondetågets dag, har rätt till en hedersplats i Sveriges historia. Ingen skall neka till, han må tillhöra hvilket politiskt parti som helst, att Bondetåget 1914 blef en sådan historisk händelse. Hvar och en som hade lyckan att deltaga i detsamma eller att åskåda det, på honom trängde sig ofrivilligt känslan af det historiska ögonblickets helgd. Den entusiasm och den spänning tåget väckt öfverallt i våra egna bygger, det utomordentliga intresse som utlandet visat detta i den moderna världshistorien fullkomligt enstående utslag af fosterlandskärlek och som fäst världens beundrande blickar på vårt lilla folk och vårt land, visar dess historiska betydelse och understryker dess mäktiga innebörd.

Bondetågets idé framsprang ur en Uplandsbondes fosterländska sinne och ur hans bekymmer för landets välfärd i de orostider, som nu äro. Hemmansägaren Uno Nyberg hade nog icke tänkt sig att hans uppslag skulle mötas med den omfattande entusiasm som blef fallet och han hade ursprung-

ligen tänkt sig att Uplandsbönderna skulle på gammal svenskmanasid gå till kungs för att uttrycka sina bekymmer för det försummade försvaret och sin beredvillighet att bidra till dess stärkande. Men det visade sig snart att landets öfriga bönder icke ville låta uppländingarna bli ensamma om denna vackra fosterländska gärning, och så slöto de sig samman och kommo med, talrikt representerande Sveriges alla landskap.

Det blef ett jättearbete att i hast organisera detta väldiga tåg, som efter gjorda nödvändiga inskränkningar, skulle komma att omfatta omkring 30,000 deltagare, men genom uppoifrande arbete af en mängd för saken tillsatta kommittéer, genom understöd från otaliga enskilda, genom stort tillmötesgående särskildt från järnvägsstyrelsen, samt framför allt genom en utomordentlig gästfrihet från hufvudstaden och dess invånares sida, lyckades det att på kort tid ordna möjligheterna för den väldiga bondehärens förande till Stockholm och dess inkvarterande därstädes.

Dagen för bondetågets uppvaktning för konungen

Å GUSTAF ADOLFS TORG:

1. V. HÄRADSHÖFDINGEN K. HERLITZ (X) hälsar å kommitterades vägnar Bondetäget, företrädt af dess 240 deputerade T. v. synas Bondetägets tre talmän, herrar Nyberg, Frykberg och Träff.

H. 8 D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Källa: *Ungt Sjömansarbete*.

2. DET AF SVERIGES KVINNOR TILL BONDETÄGET SKÄNKTA HUFVUDBANERET ÖFVERLÄMNAS AF FRU A. DEUTGEN-BJÖRKMAN. — 3. FRU A. DEUTGEN-BJÖRKMAN.

ÖFVER NORRBRO PÅ VÄG
TILL K. SLOTTET: BONDETÄ-
GETS SPETS;

blef fastställd till den 6 februari — en ny märkesdag i Sveriges historia — och under det närmast föregående dygnet anlände dess 30,000 deltagare med 32 extratåg till Stockholm. Tidigt på fredagsmorgonen samlades man landskapsvis vid och i kyrkorna, där man efter en kortare gudstjänst ordnade sig under häradsstandar och landskapsfanor, skänkta till tåget för att företaga marschen upp till slottet.

Det blef en sannskyldig triumfmarsch där tåget drog fram mellan tiotusenden af åskådare, och dessa visade sitt lifliga deltagande i entusiastiska ovationer, lefven, hurrarop och näsdukshvitningar. När teten af tåget, i hvars spets gick 240 delegerade, tio från hvarje landskap, nådde Gustaf Adolfs torg, överlämnades där genom fru Anna

II, 8 D.: STOCKHOLMSPOTOGRAF.

DALAMÄNNENS STANDAR.

främst bakom svenska slaggan och hufvudbanéret de tre talmännen, däraf längst t. v., med portföljen, herr U. Nyberg.

Deutgen-Björkman Bondetågets hufvudstandar, skänkt af svenska kvinnor. Och så fortsatte tåget öfver Norrbro och Lejonbacken upp samt in på slottets stora borggård. Men knappast hälften rymdes här. De öfriga placerade sig på slottsbacken samt på yttre borggården.

Närmare tolfslaget trädde konungen, åtföljd af samtliga de hemmavarande prinsarne ned på borggården, medan drottningen, kronprinsessan och kungahusets öfriga medlemmar togo plats i fönster på östra fasaden. Då konungen bestiger den uppresta tribunen ljuder kungssången. Sedan dess mäktiga toner tystnat, framför bondetågets talman, hemmansägare Uno Nyberg, sitt uppdrag och talar å sina 30,000 kamraters vägnar manliga ord om de offer som

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Klubbén Kem. A.-E. Bengt Silfvergarre, Slåm Gbg.

BONDETÅGET TILL KUNGLIGA SLOTTET:
EN DEL AF DE MÅNGA LANDSKAPS- OCH HÄRADSSTANDAREN UNDER TÅGET ÖFVER GUSTAF ADOLFS TORG
OCH NORRBRO.

bönderna äro villiga att göra för landets försvar, och deras bestämda önskemål, att försvarsrågan må komma till omedelbar lösning i sin helhet. Med ett "Gud bevare konung och fädernesland" slutar talaren och så bryter jublet och hurra-ropen lös konungen till mötes. Sedan bondetågets standar så öfverlämnats till
(Forts å sid. 319.)

1 BUDKAFLELÖPNINGEN FRÅN NORRLAND:

Aflösningen i Skellefteå, dit kassör E. R. Åsvell (i sportsmössa) för budkasteln från Byske. Löjtnant S. Gyllengahn och två meniga mottaga budkasteln för att föra den till Löfånger. Budkasteln framkom slutligen till Stockholm och öfverlämnades af den siste föraren, herr S. Janson från Upsala, till konungen midt under defilén å K. Slottet.

2. BONDETÅGETS DELTAGARE VID NORDISKA MUSEET MEDFÖRANDE SIN FANBORG.

3. TRUPPREVY FÖR BONDETÅGET Å LADUGÅRDSGÅRDE.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

TRETTIOTUSEN SVENSKA BÖNDER TÅGA TILL MÖTE MED SIN KONUNG.

1. DEN VÄLDIGA BONDEHÄREN UNDER TÅGET ÖFVER NORRBRO TILL K. SLOTTET. 2. PÅ KUNGLIGA SLOTTETS BORGÅRD. Bondetåget hälsar med sänkta standar konungen å den k. tribunen I fönstret ofvanför synas drottningen, kronprinsessan och hennes barn (X).
H. B. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

3 KONUNGEN TALAR TILL BONDETÅGET. Vid H. M:ts högra sida synas kronprinsen med sina söner samt prinsarne Carl och Eugen; t. v. om tribunen Bondetågets hufvudbanér. 4 och 5. KRONPRINSEN OCH PRINS CARL UPPREPA KONUNGENS TAL FÖR BONDETÅGETS DELTAGARE Å SLOTTSBACKEN OCH YTTRE BORGÅDEN, där den del af tåget som ej rymts å inre borggården samlats. 6. Å SLOTTSBACKEN.

BONDETÅGET HOS REGERINGEN.

— 314 —

HVAR 8 DAG

1. 8 Dn STOCKHOLM: FOTOGRAF.

Kludt: Kem. A.-B. Bengt Silfverqvists, Sten-Gö.

H. EXC. STATSMINISTERN OMGIFVEN AF REGERINGENS ÖFRIGA LEDAMÖTER UPPLÄSER SITT SVAR Å DET AF BONDETÅGETS TALMAN INFÖR REGERINGEN, HERR F. O TRÄFF FRÅN ÖSTERGÖTLAND, FRAMFÖRDA TALET.

DET SOCIALDEMOKRATISKA TÅGET TILL REGERINGEN.

H. S. D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

DEMONSTRATIONSTÅGET FRAMKOMMER TILL MYNTTORGET.

Kliché: Bengt Sjöström.

I anslutning till den på dagordningen stående försvarsfrågan anordnade *Stockholms socialdemokratiska arbetare* söndagen den 8 febr. ett demonstrationståg, hvilket räknade omkring 40 tusen deltagare. Tåget, som utgick från Norra Bantorget, drog genom Drottninggatan mot Gustaf Adolfs torg, vek från Norrebro in på Mynttorget för att förbi kanslihuset fortsätta fram genom Myntgatan till Riddarhustorget, där upplösning ägde rum. Under det tåget fortsatte sin förbimarsch skilde sig därifrån en härför utsedd deputation med redaktör Branting, i spetsen och trädde fram till kanslihusets trappa, där statsministern och öfriga medlemmar af regeringen tagit plats. Efter några inledande ord uppläste hr Branting och öfver-

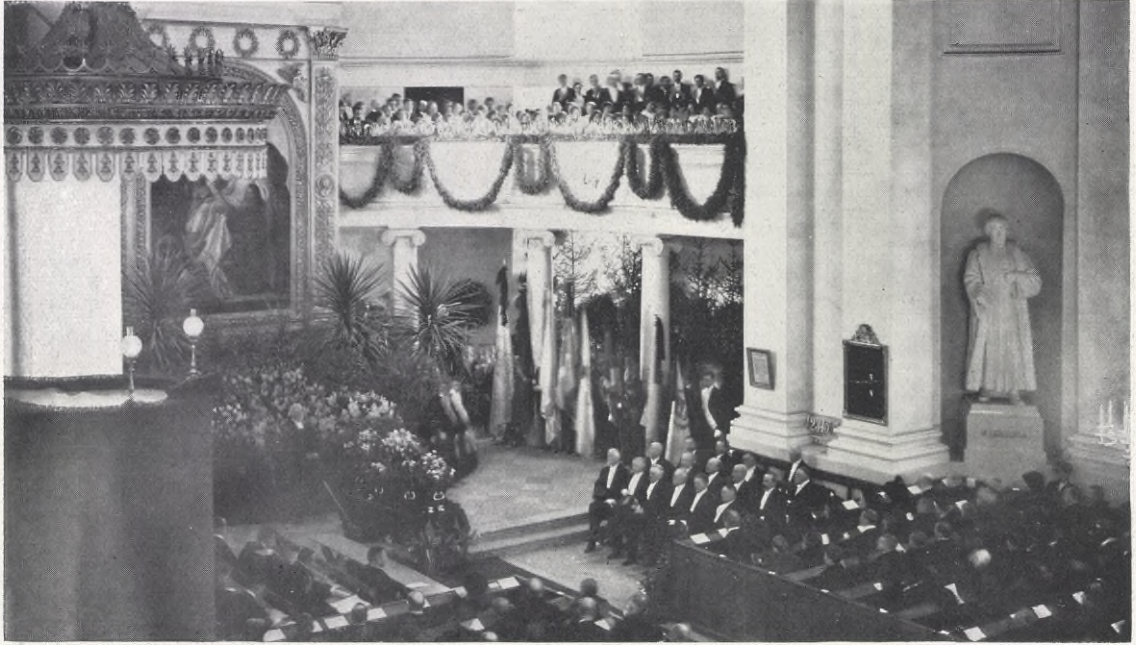
lämnade till statsministern en adress af innehåll att de demonstrerande arbetarne, förvissade om att landets verkliga värnkraft därigenom icke försvagades, kräde begränsning och minskning af de nuvarande militärbördorna. Statsministern underströk i sitt svarstal, att det svenska folket allt fortfarande måste underkasta sig mycket stora försvarsbördor för att utåt värna sitt oberoende och sin utveckling, men betonade däriänte att försvarsbördorna måste ställas i rätt förhållande till såväl öfriga nödvändiga statsutgifter som till landets bärkraft. — Förbimarschen för statsministern och öfriga regeringsmedlemmar hvilka alltiämt kvardröjde på sin plats, tog i anspråk en tid af omkring 3¹/₂ timma.

TÅGETS TALMAN, REDAKTÖR HJ. BRANTING, FÖREDRAGER SITT PARTIS VÅDJAN TILL REGERINGEN.

Å kanslihusets trappa synes regeringens chef, h. ex. statsministern, och ledamöter. H. S. D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

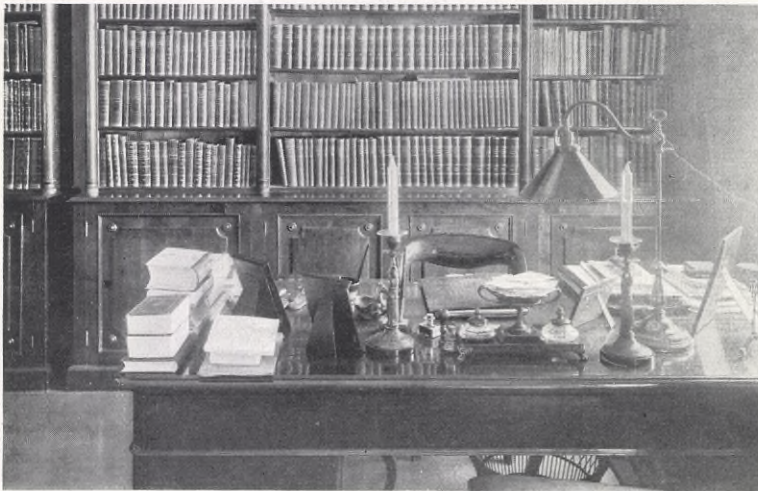
LEO MECHELINS BEGRAFNING.

Efter fotografi.

DEN HÖGTIDLIGA AKTEN I NIKOLAIKYRKAN I HELSINGFORS. Till höger i koret synes forna ledamöter af den Mechelinska senaten.

Klicka: Bengt Sjöberg.

Efter fotografi.

LEO MECHELINS ARBETSBORD.

Klicka: Bengt Sjöberg.

Den bortgångne finske statsmannen *Leo Mechelins jordafärd*, hvilken ägde rum den 2 febr. i Helsingfors formade sig till en sorgfäst af den mest gripande och storslagna art. Aldrig tillföre har i Finlands hufvudstad en begrafning rönt en sådan tillslutning, aldrig har den allmänna sorgen tagit sig så starka uttryck.

Redan tidigt på förmiddagen började allmänheten i stora skaror draga sig till de gator sorgetåget på väg till Nikolai-kyrkan skulle passera och ordnade sig i mångdubbla led bakom den här af studentkårens medlemmar bildade spalteren. Då likvagnen passerade blottades vördnadsfullt alla hufvud och mäng-

den syntes gripen af den djupaste rörelse. Från vagnen bars kistan af den aflidnes forna kolleger i senaten samt universitetets rektor och stadsfullmäktiges ordförande in i kyrkan och fram till den i koret uppställda kata-

FINLANDS STÖRSTA SKÅDESPELARINNA, IDA AALBERG (FRIHERRINNA YKKULL-GYLDENBAND) har i dagarna firat sitt 40-åriga konstnärjubileum.

Efter fotografi.

Klickat: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sihin—Gbg.

I PROCESSIONEN VID DESS ÖPPNANDE DEN 4 FEBRUARI:

FRÄMST GENERALGUVERNÖREN SEYN, (i militär uniform) samt bakom honom Nylands läns nye guvernör, generalmajor VIDNIS, som lät "hämta" Helsingfors stadsfullmäktiges ordf.

I MIDTEN, TALMANNEN STÅHLBERG, vid dennes högra sida 1:ste vice talmannen Tokoi och vid hans vänstra sida 2:dre vice talmannen Ingman.

falken, kring hvilken studentnationernas fanbärande bildade hedersvakt. Jordfästningen förrättades af professor G. G. Rosqvist som därvid uttalade, att den hänsöfne stormannen genom sina personliga egenskaper och sitt lifsverk vuxit in i det finska folkets hjärta, blifvit symbolen för dess tro på rättens seger öfver makten, för dess fosterlandskärlek och dess hopp på en framtid, då solen åter skall lysa öfver Finlands folk. Efter jordfästningen följde nedläggning af kransar från landtdagsgrupper, korporationer m. fl. med tal af bl. a. senatören, frih. R. A. Wrede, hofrättsrådet K. Söderholm, universitetets rektor, professor A. Donner, d:r A. Lille, stadsfullmäktiges ordförande bankdirektör A. Norrmén, professor Danielson-Kalmari, prokuratorn Julius Grotenfelt, studentkårens ordförande, magister Hynninen och doktor Arvid Mörne. Från ryskt frisinadt håll talade dumaledamoten professor Miljukoff och skriftställaren Protopopoff. Inemot 200 deputationer för finska stads- och landtkommuner samt föreningar nedlade kransar vid kistan. Därjämte hade ett otal kransar sändts från utlandet, däraf en del från Sverige, hvarförutom från skilda håll ett betydande antal kondoleanstelegram ingått till Leo Mechelins efterlevande dotter, tolkande de känslor af vördnad och be-

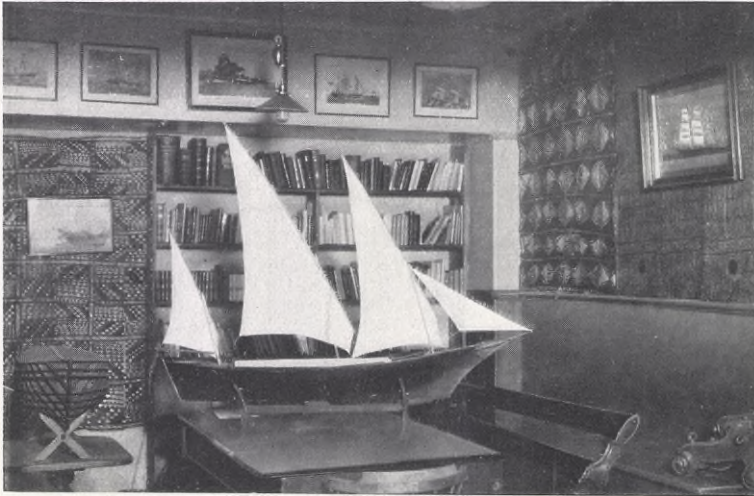
undran kvarmed den bortgångne omfattats. — Sedan den högtidliga akten i kyrkan afslutats, fördes kistan till familjegravnen på Gamla begravningsplatsen. Ätven nu voro ofantliga människomassor samlade utefter gatorna.

Efter fotografi. PRINSEN OCH PRINSESSAN AAGE, GREFVE OCH GREFVINNA AF ROSENBERG, fotograferade efter förmälningen under uppehåll i Milano.

Processionen öppnades af universitetets och Tekniska högskolans studentkårer med flörbehängda standar, hvar efter följde vagnarne med kransar, likvagnen, de närmaste anförfvandterna samt korporationer och enskilda. Under fackelsken bars kistan från vagnen till gravnen af studentkårens kuratorer.

Prins Aage, danske konungens kusin, har på grund af sitt giftermål med grefvinna Calvi di Bergolo måst för sig och sina efterkommande afsäga sig arfsrätten till Danmarks tron. Därjämte har han fått utbyta sin titel "kunglig höghet och prins af Danmark" mot endast "höghet" och den honom af konungen tillagda titeln "grefve af Rosenborg". Prinsparets titel och namn är Deras högheter prinsen och prinsessan Aage, grefve och grefvinna af Rosenborg.

H. 8 D. 2 STOCKHOLMSFOTOGRAF.

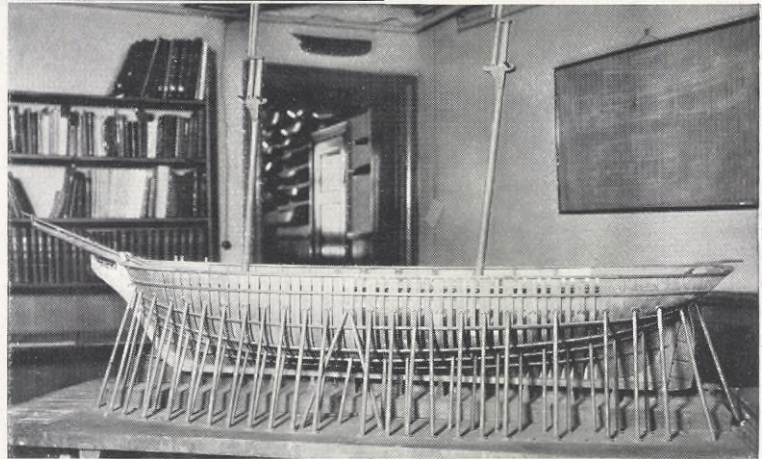
Föreningen Sveriges Sjöfartsmuseum i Stockholm, hvilken hade konstituerande sammanträde den 27 mars förlidit är, har nu lyckats få sina samlingar ordnade samt utställda i dess lokal, Skeppsbron 46. Här finnes en stor del mycket värdefulla nautiska saker, såsom fartygsmodeller, instrument, sjökort, böcker m. m. Med stort intresse har föreningens arbete omfattats inom vida sjömanskretsar och så godt som samtliga rederier i Stockholm ha antecknat sig som ständiga medlemmar för att på så sätt understödja föreningens arbete.

Bland de mera värdefulla föremålen märkas en skeppsbyggerimodell af en brigg, en spantmodell af en skonare från 1700-talet, en vacker modell af en malajerbåt, en liknande af en Sampa från Samoa, en kinesisk kompass, en turkisk firman för ett svenskt fartyg att passera genom Dardanellerna under första grekiska frihetskriget samt en

svensk assuranspolice från 1700-talet. Museet kommer att öppnas den 15 febr. samt därefter hållas öppet två timmar hvarje dag för allmänheten. Museiföreningens ordförande är inspektören för rikets navigationskolor kapten A. Carrell, vice ordf. amiral J. Hägg, sekreterare och intendent kapten Olof Traung.

Resultatet af
**Hvar 8 Dags Baltiska
Pristäflan,**

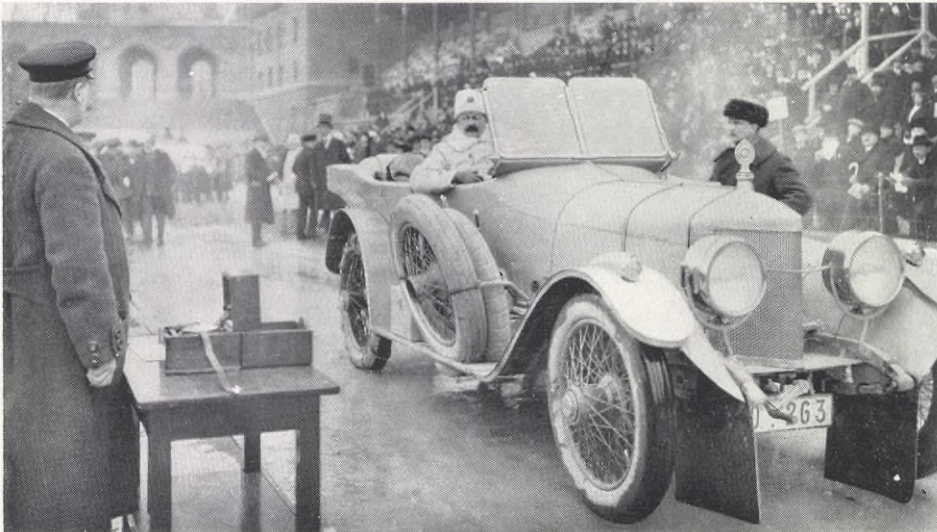
som vi i n:r 19 antogo möjligen kunna offentliggöras i n:r 21 visar sig allt svårare att nå fram till. Arbetet visar ständigt oförutsedda och tidsdragande svårigheter. — Tidigare än i n:r 23 eller något närmast följande n:r torde offentliggörandet icke kunna ske. **Red.**

K. AUTOMOBILKLUBBENS VINTERTÄFLING.

Söndagen den 8 februari ägde starten rum för K. A. K:s årligen återkommande stora vinterautomobiltäfling. Täflingen

var indelad i två klasser, den ena för vagnar med ett försäljningspris öfver 6.000 kr., den andra för vagnar under 6.000

H. 8 D. 2 STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FÖRSTA BILEN STARTAR: Herr Anders Skog, Göteborg, i sin Mors vid starten i Stadion. — Denna vagn utgick i Arboga.

Kliché: Kem. A.-H. Bengt SJÖFORSFORS, Stilm -Gbg

kr. Täflingssträckan var Stockholm—Örebro—Karlstad—Vänersborg—Göteborg—Jönköping—Motala—Åkersund—Örebro—Eskilstuna—Stockholm en längd på 1.282 km. Kl. 10 startade den första, grossh. Anders Skog, på Mors och så följde de öfriga med två minuters mellanrum. Nr 19 Richmond startade icke och i Enköping utgick nr 41 Mors, förd af Ernst Sahlén, ägare Anders Skog. Fyra af de deltagande bilerna drivas med svensk sprit och det är nu första gången detta driftmedel användes på en täfling.

(Forts. fr. sid. 311).

konungen talar grosshandlaren J. E. Frykberg å deras vägnar som instämmande i Bondetågets syfte afsändt sin telegrafiska hälsning till H. M:t.

Under den djupaste tystnad svarar konungen på talen med en stämma, som når till hvarje hörn af den stora borggården.

I redlige män af Sveriges bondestam, jag bringar eder af hjärtat mitt kungliga tack för att I från allt Sveriges rike undan hvardagslivets id och ävlan till fosterlandets välfärd i dag stämt möte inför mig på Stockholms slott. Jag tackar äfven alla de tusenden som eljest gifvit uttryck åt samma fosterländska sinnelag, som fört eder hit. Det standar som jag mottagit ur edra händer skall för mig alltid förblifva ett kärt och dyrbart minne af denna dag och dess innebörd.

I hafven kommit för att säga eder mening angående rikets vidmakthållande och vården om dess höghet. I ären här för att med mig göra allom vederligt att intet kraf är för högt och ingen börda för tung, då det gäller bevarandet af vår gamla frihet och tryggheten af vår framtida utveckling.

Efter att ha påpekat att i tider af nöd Sveriges allmoge varit den klippan på hvilken konungen i trygghet kunnat förlita sig, efter att ha framhållit tidens allvar och den gemensamma plikten att vårda det arf som våra fäder byggt upp och gett oss att förvalta för nutiden och framtiden, samt det byrbara bevis på sin redobogenhet och villighet som allmogen nu visat, fortsatte hans majestät:

Medvetandet om Edert orubbliga förtroende till eder konung gör mitt kungliga värf dubbelt ansvarsfullt, men på samma gång lättare att fullgöra och jag lofvar att icke svika eder. I kunnen vara förvissade att jag aldrig ämnar dagtinga med min öfvertygelse om hvad jag i fråga om värnandet af fäderneslandets själfständighet anser rätt och nyttigt.

De saknas visserligen ej inom vårt land som hysa den meningen att frågan om öfningstiden för infanteriet icke nu bör lösas, men jag delar ingalunda denna uppfattning, tvärtom har jag samma åsikt som I för mig nyss uttalat, nämligen att försvarsfrågan i sin helhet bör behandlas och afgöras nu ofördröjligen och i ett sammanhang. De fordringar på fälthärens slagfärdighet och krigsberedskap som af sakkunskapen inom min armé uppställas såsom oeftergifliga frångår jag icke. I veten alla att detta betyder en utsträckt tjänstgöringstid för de värnpliktige, jämväl med hänsyn till behovet af vinterutbildning. För lösandet af sina stora uppgifter måste vidare min flotta icke allenast vidmakthållas utan också i betydande mån förstärkas.

Må vi samfällt arbeta för rikets försvar! Då skall det också lyckas oss att föra denna för fosterlandet så viktiga och afgörande fråga till ett lyckobringande resultat. Jag skall, min plikt som eder konung likmätigt, söka visa eder vägen för att nå vårt gemensamma mål. Följen och stödjen mig därför allt framgent!

Inför släkten som gått och inför släkten som komma skola vi för Gud stånda till ansvar för våra handlingar. Den högste, som hittills hållit

sin hand öfver Svea rike, han bevare nu ock i kommande tider vårt land och folk! Gud välsigne eder alle! Lefve vårt älskade fosterland! Lefve Sverige!

Det jubel som bryter lös efter konungens tal, den rörelse som går genom de kompakta bondeleden är obeskrifligt. Allas ögon taras, man ser hur drottningen uppe i slottsfönstret är djupt gripen. Hurra-ropen, för konungen, drottningen, kronprinsen, ovationerna, näsduksviftningarna vilja ej sluta förr än stämningen löses och uppgår i "Du gamla, du fria" hvars enkla ord och toner väl aldrig tillförne stigit så ur djupet af svenska hjärtan som denna gång mellan kungaborgens höga murar. Det var några gripande underbara ögonblick, som aldrig skola glömmas af de närvarande. Det var ett märkligt stycke svensk historia som nu upplefdes.

Kronprinsen och prins Carl skynda ut genom slottshvalven för att för de med den största spänning väntande bondemassorna på yttre borggården och slottsbacken läsa upp konungens tal. De kungliga begifva sig upp till Hvita hafvet där tagets samtliga deltagare skola defilera förbi dem. Standaren och fanorna börja röra på sig och leden ordnas till den stora defileringen. I teten går de delegerade företrädarna af svenska flaggan. Sedan herr Frykberg öfverlämnat en blomsterhyllning till drottningen fortsätter så taget utan afbrott förbi kungafamiljen och defileringen som började klockan strax efter tolf var slut först vid sjutiden på kvällen.

* * *

Vid ett-tiden på middagen uppvaktade en särskild deputation af 200 bönder statsministern och regeringen framför kanslihuset. Hemmansägaren F. O. Träff var Bondetågets talman vid detta tillfälle samt gaf i korta kärnfulla och rakt på sak gående ord uttryck för böndernas vilja med afseende på försvarets omedelbara iståndsättande.

I sitt svarstal betonade statsministern, att regeringen hade under utarbetande förslag till omfattande förbättringar i rikets försvarsväsende. Vid afvägandet af försvarets behof vill dock regeringen vid sidan om sakkunskapen sätta det sunda lekmanaförståndet.

* * *

I hufvudstaden rådde hela dagen en mycket stark stämning. Oerhörda människomassor voro i rörelse och på kvällen hade de olika landskapsgillena fest för sina landsmän, vid hvilka högstämde fosterländska tal höllas af framstående män. På lördagen återvände bönderna med sina extratåg till respektive hemorter efter ett i sanning välförrättadt värf.

BONDETÅGET

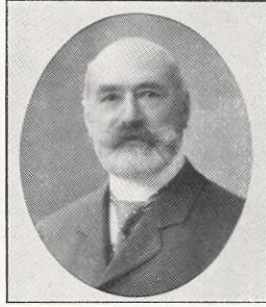
har lämnat ett så mäktigt illustrationsmaterial, att det väl kunnat fylla hela detta nr af H. 8 D. Då så emellertid icke torde vara lämpligt, har redaktionen företagit en väl öfvervägd sofring, men tror dock att de föreliggande bilderna skola lämna en klar föreställning om de märkliga tilldragelserna i hufvudstaden den 6 febr. och närmast följande dagar. — Och då Red. är förvissad därom att dessa händelser framför allt annat äga läsekretsens intresse, har den icke tvekat att, i och för vinnande af bästa helhetsintryck i bild, i detta nr utesluta såväl Veckans berättelse som porträtt till födelsedagar i Veckans Porträttgalleri.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

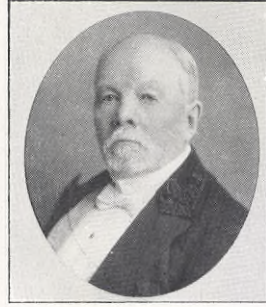
* Data här nedan.

N. WALLMARK †.
Hemmansegare. — Smedsbyn.
F. 35 † 24 Jan.*

C. G. W. BRETZNER †.
F. d. Kommendör — Stockholm.
F. 43. † 6 Febr.*

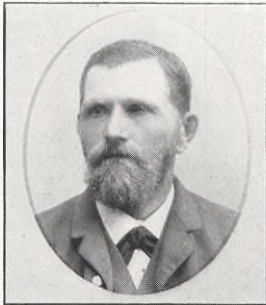
E. SCHVARTZ †.
F. d. Rektor. — Stockholm.
F. 47 † 2 Febr.*

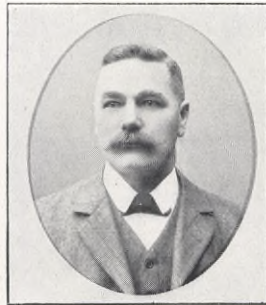
C. V. KJELLIN †.
Hofrättsråd. — Jönköping.
F. 54. † 3 Jan.*

A. WAHLSTRÖM †.
F. d. Slöjdinspektör. — Upsala.
F. 36. † 28 Jan.*

J. V. BERGQVIST †.
Nämndeman, Kommunalman. —
Österåker. F. 42 † 30 Jan.

C. L. CHRISTIANSSON †.
Direktör. — Halmstad.
F. 60 † 14 Jan.*

E. HAGELIN †.
Grosshandlande. — Stockholm.
F. 73. † 21 Jan.

NILS WALLMARK †. Eg. hemman i Neder-Luleå Smedsbyn. På sin tid nämndeman, led. af egodeln. rätt, skitagesodeman, landstingsman. Led af Riksd. A. K. 85—02. Led. af tillf. utsk. 88—90.

WALDEMAR BREITZNER †. Sek.-löjtn. v. Flottan 65, u.-löjtn. v. Skärg.-art. 66, löjtn. v. Fl 73, i fransk örl.-tjänst 73—76, adj. h. chefen f. Flott.-stab 84—86, komm.-kapt. I gr. 94, chef f. exercis- o. underbefälsskol i Stockholm 94—97, suppli. i Krigshöfr. 96—99, kommandör 97, chef i Marin-förvalt. intend. afd. 97—99, afsk. s. kommandör i res. s. å., afg. ur res. 08. Åtnjöt på sin tid stort anseende inom sitt vapen.

CARL VIKTOR KJELLIN †. Stud.-ex. 75, höfr.-ex. 81, v. häradshöfd. 84, höfr. fisk. i G. höfr. 86, assessor 91 o. sedan 01 höfrättsråd derst.

ABRAHAM WAHLSTRÖM †. Efter afl.folk-skollär.-ex. lärare. senast i Gamla Upsala 05—04. På sin tid Upsala läus slöjdinspektör samt till 07 slöjd lärare v. Upsala folkskolesemin. Intresserad biskötare.

CARL CHRISTIANSSON †. Sedan 1900 v. ordf. och v. verkst. dir. i den stora spanmäls-affären J. Jacobsson a.-b. i Halmstad, v. verkst. dir. i Halländska utsädes a.-b. och i Halmstads bageri a.-b., styr.-led. i Skand. kred. a.-b. afd.-kontor, Hallands ångbåts a.-b. Led. af stadsfullmäktige o. hand.- o. sjöf.-nämnden.

Prins Wilhelm af Wied, som nu mot-tagit officiell bekräftelse på sitt val till furste öfver Albanien lär haiva för afsikt att redan under febr. månad hålla sitt intåg i hufvudstaden Durazzo. Prin-sen har under den senaste tiden uppe-hållit sig i Berlin för att träffa anstäl-tet för resan

INNEHÅLL: Biskop Hj. Danell (biografi och helside-porträtt) — Bondetäget. — Stockholms socialdemokratiska arbetare demonstrera — Stockholms nya sjöfartsmuseum — K. Automobilklubbens stora vintertäffling. — Leo Mechelins jordafärd. — Grefven och grefvinnan af Rosenborg. — Skådespelerskan Ida Aulbers firar 40-årsjubileum. — Finska landt-dagen öppnas. — Veckans porträtt galleri.

FURSTEN AF ALBANIEN, prins Vilhelm af Wied (X) på besök i Berlin, jämte brodern, prins Viktor af Wied.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid taga påföljd.

GREFVE VON RÖDERN.
Den nye statssekreteraren för Elsass-Lothringen.